

Hjartås kraftverk - Høring av tilleggsøknad for nettilknytning og fiskerapport.

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Utvalg for miljø, plan og ressurs		06.03.2015

Rådmannens innstilling

Rana kommune opprettholder sitt vedtak gjort av kommunestyret i sak 32/14 den 20.05.2014 i høringssaken vedrørende konsesjonssøknad for Hjartås kraftverk i Ranelva samt Messingåga kraftverk. Herav at **innsigelse** fremmes med hjemmel i lov av 29.06.1990 om lov om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi mm. (energiloven) § 2-1, - også hva gjelder tilleggsøknad for nettilknytning datert 05.12.2014.

Rådmannen i Rana, den 12. februar 2015

Saksopplysninger

Sammendrag

Det foreligger en grundigere undersøkelse av den berørte delen av Ranelva som er søkt utbygget hva angår elvas egnethet for gyting og oppvekst av fisk. Videre foreligger et nytt forslag til trasévalg for 132 kV luftlinje fra Ørtfjell og nordover gjennom Dunderlandsdalen til Hjartåsen.

Vår konklusjon er at vi ikke kan se at suppleringer i kunnskapsgrunnlaget i fiskerapporten tilfører den opprinnelige søknaden nye opplysninger som er av en slik karakter at kommunen endrer sitt syn i saken. Heller ikke nytt trasevalg for 132 kV luftlinje gir grunn for å endre kommunestyrets vedtak av 20.05.2014 i K.sak 32/14.

Kommunal behandling

Forrige hørings sak om samme utbygging samt søknaden for Messingåga ble behandlet i MPR-utvalget, formannskap og kommunestyre. Dette etter administrasjonens anbefaling ettersom søknaden var omfattende, til dels prinsipiell med anbefaling om at kommunen skulle inngi innsigelse mot utbyggingsplan, - og at åpning for utbyggingskonsesjon kunne få økonomisk betydning for kommunen.

I henhold til Rana kommune sitt delegasjonsreglement har MPR-utvalget ansvar for å følge utviklingen og behandle saker innenfor utvalgets saksområde som blant annet omfatter utbygging av energiproduserende anlegg og konsesjoner. Utvalget har myndighet til å uttale seg i alle saker av prinsipiell betydning innenfor utvalgets saksområde. (Delegasjonsreglementet pkt. 2.7.1 og 2.7.2).

Denne innstilling til vedtak i høringen om tilleggssøknaden bryter ikke med kommunestyrets vedtak i første høringsrunde. Selv om saken fremmes for behandling kun i MPR kan utvalget, hvis de ønsker det, - fremme saken for kommunestyret som utvalget har innstillingsrett til. Hvis MPR finner at tilleggssøknaden innebærer endringer som tilsier at hovedkonklusjonene i kommunestyrets uttalelse til første høring bør endres, vil det kunne argumenteres for at kommunestyret selv bør få behandle også saken om tilleggssøknaden.

Bakgrunn for saken

Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) viser til søknad med konsekvensutredning av 14.11.2013 for bygging av Hjartås kraftverk i Rana kommune med tilhørende nettilknytning.

Kommunens uttalelse i saken var behandlet i kommunestyret den 20.05.2014 i sak 32/14.

Ny fiskerapport:

Tiltakshaver Miljøkraft Nordland har nå fått utført grundigere undersøkelse av hvor egnet den berørte del av Ranelva er for gyting og oppvekst av fisk på den strekningen som er søkt utbygget. Konsulentselskapet SWECO har gjennomført undersøkelsene og beskrevet resultatene i rapporten «Mesohabitat og økodynamiske forhold ved Raufjellfossen i Ranelva». Rapporten kan lastes ned fra NVE sine nettsider:

<http://webfileservice.nve.no/API/PublishedFiles/Download/200901042/1326741>

NVE Ønsker Rana kommune sin uttalelse til denne fiskerapporten.

Tilleggssøknad nettilknytning:

NVE har mottatt tilleggssøknad for nettilknytningen av kraftverket den 05.12.2014. I medhold av energiloven søker Miljøkraft Nordland om følgende endringer og tillegg til konsesjonssøknaden av 14.11.2013:

- Et nytt trasealternativ for 132 kV ledningen i tillegg til tidligere omsøkte alternativer.
- Et nytt alternativ med 22 kV ledningen fra Hjartås kraftstasjon til Kvannbekken transformatorstasjon (tidligere omtalt som Heimåsen transformatorstasjon) lagt som jordkabel.
- Flytting av Kvannbekken transformatorstasjon nærmere planlagte Messingåga kraftstasjon.
- Utvidelse av Ørtfjellmoen transformatorstasjon.

Tilleggssøknaden kan lastes ned fra NVE sine nettsider:

<http://webfileservice.nve.no/API/PublishedFiles/Download/201307490/1308716>

NVE Ønsker Rana kommune sin uttalelse til denne tilleggssøknaden.

Kommunestyrets vedtak av 20.05.2014 i sak 32/2014

Kommunestyret fattet følgende vedtak i sak 32/2014:

*Rana kommune fremmer med hjemmel i lov av 14.12.1917 om vassdragsreguleringer § 6, jfr. reglene om innsigelse i plan- og bygningslovens §§ 5-4 til 5-6, **innsigelse** til søknad om tillatelse til bygging av Hjartås kraftverk.*

Hovedbegrunnelsen for innsigelsen er at Rana kommune mener at redusert vannføring, landskapspåvirkning og andre miljøeffekter i Ranelva som følge av gjennomføring av Hjartås kraftverk vil redusere den tiltenkte miljøgevinsten som er lagt til grunn i for å prioritere Ranelva i nasjonal sammenheng med tanke på vannslipp og magasinrestriksjoner i revisjon av vannkraftkonsesjonen. Dette undergraver de nasjonale føringene i forhold til vassdraget, som også innebærer å opprettholde verdien av Ranelva som nasjonalt laksevassdrag.

Skulle en utbygging av Hjartås kraftverk bli en realitet signaliseres det fra Rana kommune sin side at det vil bli stillet krav om konsesjonsavgift og næringsfond som omtalt i vassdragsreguleringsloven § 12 nr. 17, jfr. § 11 nr. 2, 3 og 4.

*Rana kommune fremmer med hjemmel i lov av 29.06.1990 om lov om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi mm. (energiloven) § 2-1, jfr. reglene om innsigelse i plan- og bygningslovens §§ 5-4 til 5-6, **innsigelse** til søknad om bygging av 132 kV kraftlinje mellom Ørtfjell og Hjartåsen etter omsøkte trase.*

Det vises til formannskapsvedtak 195/00 av 07.11.2000 hvor Rana kommune vedtok å gå i mot å ta i bruk uberørte naturområder for linjebygging i stedet for å samle de tekniske installasjonene som vei, jernbane og eksisterende 22 kV linje mv. på østsiden av Ranelva.

Dersom det blir gitt konsesjon for 132 kV ledningen i Dunderlandsdalen opprettholder Rana kommunes tidligere vedtak om at ledningstraseen skal legges på østsiden av Ranelva. Alt av 22kV ledninger i Hjartåsenområdet skal dessuten kables og legges i bakken.

Rana kommune anbefaler at det ikke blir gitt konsesjon for utbygging av Messingåga kraftverk. Dette begrunnes i at vassdraget innehar naturverdier som fossefall og fossestryk og har også den spesielle naturtypen bekkeløft/canyon, som innehar spennende vekstmiljøer med stort potensiale. Vassdraget ligger i et område med få inngrep. Området er bratt og frodig og på grunn av kalkholdige bergarter er naturmangfoldet stort. Selv om ikke vassdraget gir høye poengsummer på enkeltverdier som fisk, fugl og rødlistearter, synes den samlede verdien stor med tanke på at vi her har et vassdrag som er uten inngrep i vannstrengen.

Fiskerapporten

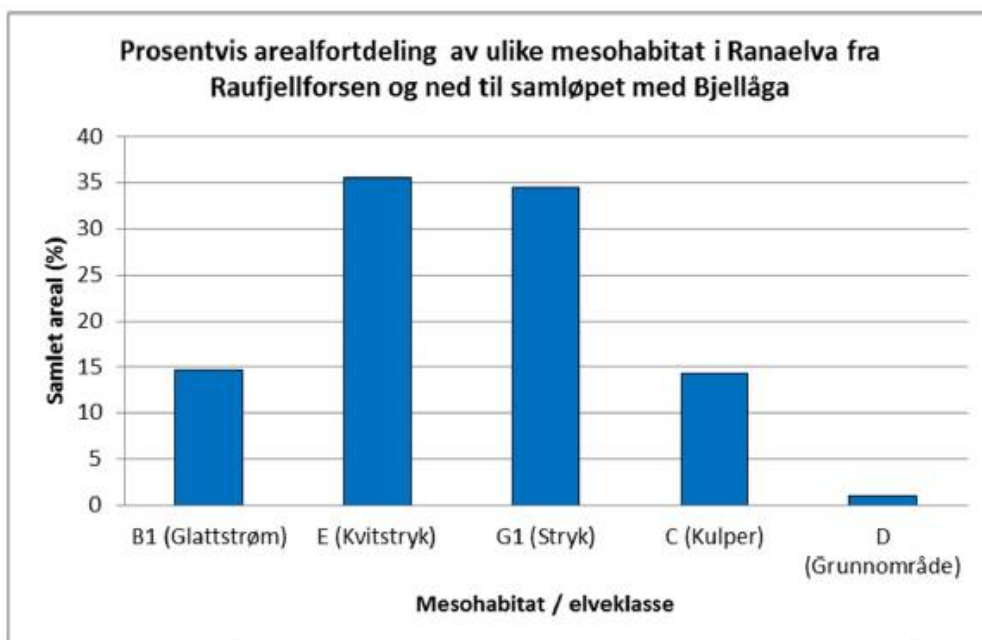
Ny rapport

Miljødirektoratet vurderer i sin høringsuttalelse konsekvensutredningen som noe mangelfull i forhold til undersøkelse av den berørte strekningen som produktiv. Dette har søker nå tatt til etterretning og legger ved en rapport til den nye søknaden. Med rapporten «**Mesohabitat og økodynamiske forhold ved Raufjellfossen i Ranelva, Rana kommune, Nordland**» har søker supplert kunnskapsgrunnlaget for søknaden i tråd med miljøverndirektoratets anbefaling om å bruke en bedre metode for kartlegging av elva enn de som er brukt og redegjort for i konsekvensutredningen.

Rapportens innhold

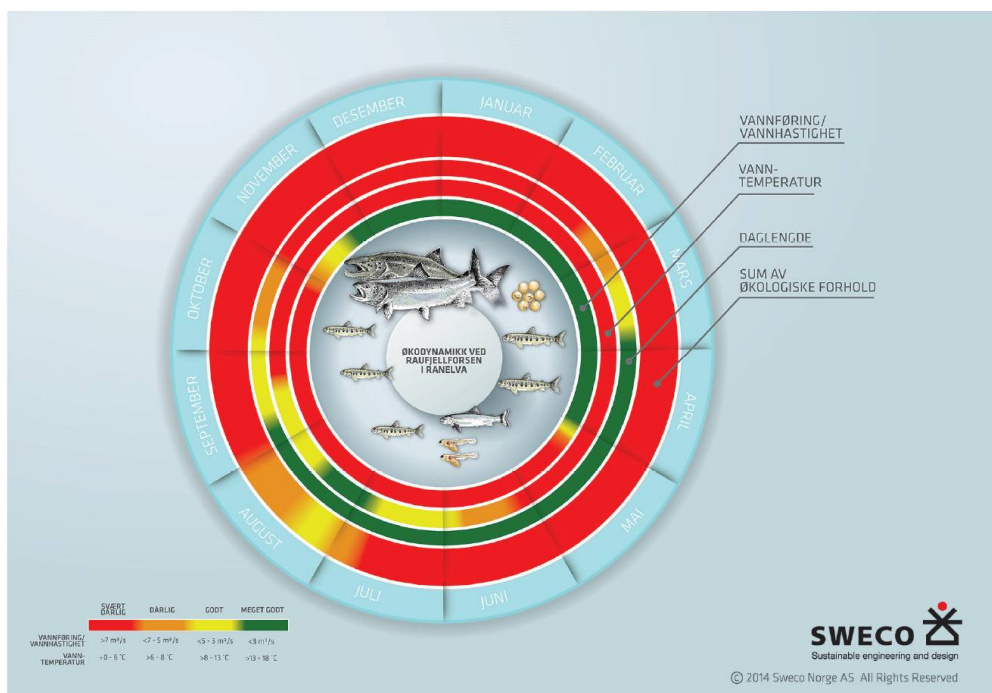
Rapporten er utarbeidet av Sweco som benytter seg mesohabitatmetoden for å kartlegge den berørte elvestrekningen i forhold til gyte- og oppvekstmuligheter. Denne metoden deler elvestrekningen inn i elveklasser (mesohabitat) ut fra overflatestruktur (glatt/småriller eller brutt/ubrutte stående bølger), helningsgradient (over eller under 4 % helning) vannhastighet (hurtigere eller saktere enn 0,5 m/s) og vanndybde (dypere eller grunnere enn 0,7 m).

Ut fra disse kriteriene er elvestrekningen karakterisert fra klasse A til H. Følgende klasser er representert på strekningen:

Figur 1: Prosentvis fordeling av arealet av de ulike mesohabitatene på elvestrekningen mellom Raufjellforsen og ned til samløpet med Bjellåga, beregnet ut fra digitalisert kart fra kartlegging 19. august 2014 (fra rapportens kap. 4 om resultater).

I tillegg er elva vurdert ut fra økodynamiske forhold, med vanntemperatur, vannføring, vannhastighet og daglengde som kriterier for tilstand. I rapporten er det laget økodynamikksirkler som viser disse forholdene over året, se Figur 2.

Figur 2: Økodynamiske forhold for laksunger vurdert for Ranaelva nedstrøms Raufjellforsen basert på mesohabitatkartleggingen gjennomført i april og august 2014. I tillegg er det lagt til grunn kunnskap om habitatpreferanser for laks og observerte miljøparametere som vannføring / vannhastighet, vanntemperatur, daglengde, substratforhold, skjul, begroing, forekomst av alloktont materiale og bunndyr (fra rapportens kap. 5 Diskusjon).

Rapporten oppsummeres i 16 punkter:

1. På strekningen mellom Raufjellforsen og ned til samløpet med Bjellåga er fallgradienten høy (i underkant av 3,0 %) og elveløpet smalt. I april og august 2014 utgjorde områder

med strømhastighet $> 0,5$ m/s som kvitstryk (E), stryk (G1) og glattstrøm (B1) arealmessig henholdsvis ca. 94 og 85 %. Tilsvarende prosentandel for strykområder i nedre del der fallgradienten er 1,4 %, var 63 og 54 %.

2. Bunnsubstratet var dominert av fast fjell og blokk i begge deler av elva og kun en liten andel besto av stein og grus.
3. På grunn av bratt terreng er dypet ved elvekanten ofte $> 0,7$ m og skjul kunne bare måles i ni soner. Skjulet varierte fra lite til middels, med unntak av i ett område der det var mye skjul i nedre del, der el-fiske ble gjennomført.
4. I april 2014 ble det observert ett område med grus i den øvre delen av elva og fire i den nedre delen, med et samlet areal på 16,5 m². Alle grusområdene var uegnet til gyting på grunn av høyt innslag av sand og lite sammenhengende areal. Det ble ikke påvist egg av ørret i grusen. Et ca. 8 m² stor grusområdet som ble observert rett nedstrøms samløpet med Bjellåga sommeren 2012 (Gravem 2013) var forsvunnet i april 2014.
5. I august 2014 ble hele strekningen fra Raufjellforsen ned til samløpet med Bjellåga og deler av strekningen nedstrøms undersøkt ved snorkling. I alt ble det påvist 9 grusområder i øvre del med et samlet areal på 22,5 m². Dette utgjør 0,2 % av det samlede vanddekkede arealet på strekningen, noe som er lite. Kvaliteten som potensielt gyteområde var varierende. På strekningen nedenfor hadde det dukket opp nye grusområder siden april 2014, og det samlede arealet av grus på strekningen var 98 m², noe som utgjorde 0,3 % av det vanddekkede arealet.
6. Resultatene fra forsøket med utlegging av i alt ca. 1200 farget stein, fordelt på tre områder på den berørte strekningen i slutten av april 2014, der kun 5 stein ble gjenfunnet 2. juli og 15 stein i ett område den 19. august, tyder på at gytegrus som ligger i elva om høsten når fisken gyter, trolig blir vasket bort og kan bli erstattet av ny grus når vårfloppen fosser gjennom elva. Eventuelle egg som blir gytt vil dermed ikke kunne overleve fram til «swim-up» i begynnelsen av juli, og gyting her vil være et tap for bestanden. Dette forsøket illustrerer sammen med at grusområder oppstår og forsvinner igjen at potensiell gytegrus er ustabil i denne delen av elva.
7. Det ble ikke påvist alloktont materiale i elva verken i april eller august. I april ble det ikke påvist begroing, mens det i august ble påvist en lav dekningsgrad i deler av elva. Dette tyder at primærproduksjonen som er viktig for bunndyrproduksjonen, er minimal.
8. I april ble det el-fisket én gang på tre områder, ett oppstrøms samløp med Bjellåga og to nedstrøms. På et samlet areal på 296 m² ble det påvist 2 eldre ørretunger. Dette var det eneste arealet (mindre enn 1 %), som var fiskbart, og som ble karakterisert som godt yngelhabitat. Det øvrige vanddekkede arealet (99 %) var utilgjengelig for fiske og hadde en dårligere habitatkvalitet.
9. Bratte elvekanter er grunnen til at bare 75 m² lot seg fiske med elektrisk fiskeapparat på strekningen mellom Raufjellforsen og ned til Samløpet med Bjellåga i august 2014, ved en vannføring mellom 7 og 8 m³/s. Dette var det eneste oppvekstarealet for yngel og fikk en god karakteristikk. Resten av det vanddekkede arealet på vel 99 500 m² (99,3 %) på denne delstrekningen var ikke fiskbart, og hadde en dårligere habitatkvalitet. Det samme forholdet gjelder på strekningen nedenfor ned til utløpsalternativ B. På et samlet areal på 203,5 m²

(alle tre stasjonene) ble det fanget 17 ørreter. Tettheten var lavest på øverste strekning.

10. Det vanndekkede arealet på strekningen oppstrøms samløpet med Bjellåga, som er ca. 0,5 km lang, utgjør trolig mindre enn 0,5 % av det samlede arealet for anadrom fisk i Ranelva med sideelver, dersom Reinforsen åpnes for vandring, eller voksen fisk slippes ovenfor fossen.
11. Redusert vannføring vil gi noe mindre vanndekket areal. Beregninger tyder på at dersom vannføringen endres fra 4 m³/s til 2 m³/s vil et 10 og 15 meter bredt elvetverrsnitt, som er vanlig på den øvre strekningen, få en reduksjon i vannstanden på rundt hhv. 8 og 6 cm. Det tapte vanndekte arealet vil være på 3 og 1,5 % (Sandsbråten 2013). På grunn av topografien avtar altså den relative endringen i vanddyp og vanndekket areal med økende bredde på elva. Redusert vannføring vil føre til mindre endringer nedstrøms Bjellåga, fordi denne bidrar med en årlig middelvannføring på 14,2 m³/s. Reduksjonen blir minst i de månedene vannføringen i dag er lavest (mars og april).
12. Slik miljøforholdene er i dag er det vanndekkede arealet lite produktivt. Dette henger sammen bratte elvekanter, grovt substrat, høy vannhastighet, ustabil gytesubstrat, sparsomt med begroing og lav bunndyrproduksjon. Lav tetthet av fisk gjenspeiler disse miljøbetingelsene.
13. Lav tetthet av yngel gjenspeiler trolig også at det er lite innvandring av yngel til området. Høy vannhastighet hindrer oppstrøms vandring av yngel.
14. Nedenfor det planlagte inntaket for Hjartås kraftverk, forventes det en marginal reduksjon av vanntemperaturen i vinterhalvåret og en marginal økning om sommeren som følge av reguleringen. Økt sommertemperatur kan gi en liten positiv gevinst for yngelens vekst, som i dag er lav. Den økte temperaturen vil ligge utenfor et temperaturnivå som kan føre til utbrudd av PKD.
15. Redusert vannføring vil være gunstig for oppvekstforholdene for yngel på grunn av redusert strømhastighet.
16. Konklusjonen om at denne delen av elva i dag er dårlig til uegnet som gyte- og oppvekstområde for laks støttes av denne undersøkelsen, undersøkelsen i 2012 (Gravem 2013), undersøkelsen i 2002 (Halvorsen 2003) og vurderinger gjort av Kanstad Hanssen (2012).

VÅR VURDERING:

Ranelva som nasjonalt laksevassdrag

Ranelva ble av Stortinget utnevnt som nasjonalt laksevassdrag i 2007. Formålet med ordningen er å gi viktige laksebestander i Norge en særlig beskyttelse mot framtidige inngrep. I de 52 vassdragene som omfattes av ordningen er det følgelig ikke tillat med nye tiltak og aktiviteter som kan virke negativt inn på villaksen.

I henhold til St.prp.nr. 32 (2006-2007) *Om vern av villaksen og ferdigstilling av nasjonale laksevassdrag*, sies følgende om vassdragsregulering og beskyttelsesregimet i nasjonale laksevassdrag: «Tiltaket kan ikke gjennomføres når det fører til endring av naturlig vannføring,

vanntemperatur, vannkvalitet eller vandringsforhold på lakseførende strekning som er av nevneverdig negativ betydning for laksen.»

Både Miljødirektoratet og fylkesmannen i Nordland er i sine tidligere høringsuttalelser kritiske til tiltaket i Ranelva og anbefaler det ikke. Begge instansene viser til at beskyttelsesregimet for nasjonale laksevassdrag vil gjelde selv om virkningen skulle være av ubetydelig karakter:

Sitat fra Miljødirektoratets tidligere uttalelse av 27.03.2014: *«Det er en utfordring at det ikke finnes laks på strekningen i dag som gjør det mulig å gjennomføre konkrete målinger av områdets betydning for arten. Terskelen for når et prosjekt gir nevneverdig negativ skade og dermed kommer i konflikt med beskyttelsesregimet er imidlertid lav, og usikkerheten bør komme laksen til gode».*

Miljødirektoratet viser også til at senere års strenge praksis i behandlingen av nye søknader til konsesjon i nasjonale laksevassdrag, hvor kraftverk som fratar vann fra anadrom strekning, sjelden får konsesjon.

Vår konklusjon, fiskerapport

Selv om det nå er laget en grundig og solid rapport om de fiskefaglige forhold på den berørte strekningen, kan ikke kommunen se at det er kommet nye opplysninger om elvestrekningen som endrer kommunens oppfatning av strekningens verdi.

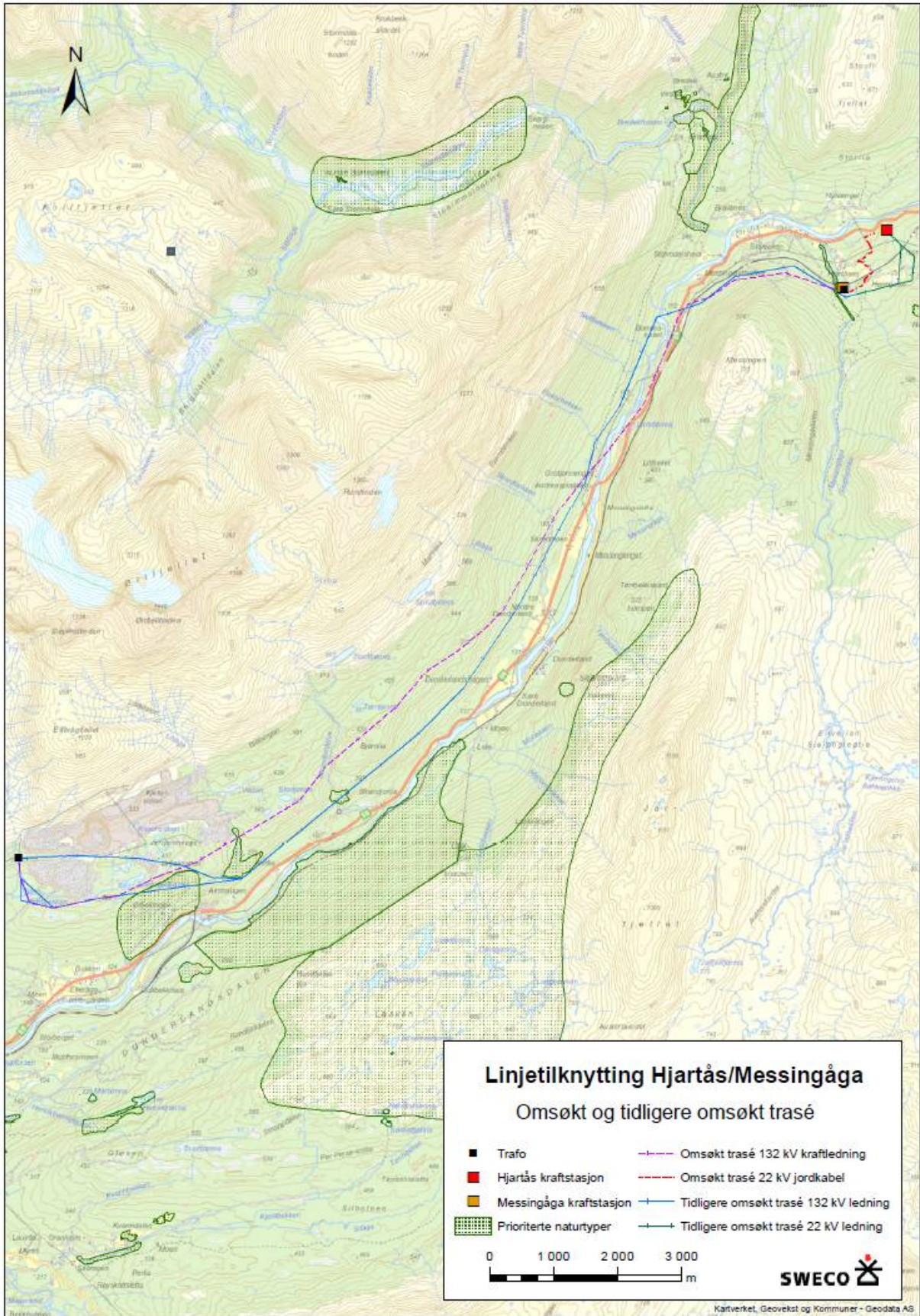
Det er imidlertid utarbeidet et bedre faktagrunnlag for de opplysningene som ble framstilt i konsekvensutredningen som ble vedlagt den opprinnelige søknaden. Dette er viktige fiskefaglige vurderinger som likevel ikke endrer vårt syn på at redusert vannføring, landskapspåvirkning og andre miljøeffekter i Ranelva som følge av gjennomføring av Hjartås kraftverk, - vil redusere den tiltenkte miljøgevinsten som er lagt til grunn for å prioritere Ranelva i nasjonal sammenheng med tanke på vannslipp og magasinrestriksjoner i revisjon av vannkraftkonsesjonen.

Ranelva er et laksevassdrag av nasjonal og internasjonal interesse, med et stort framtidig potensiale. Dette innebærer også at kommunen må være med og bidra til å opprettholde verdien av elva.

Tilleggssøknad for nettilknytning.

Traseen for 132 kV kraftledningen er blitt endret i forhold til den tidligere søknaden som Rana kommune har uttalt seg om. Den nye traseen følger nå i grove trekk det gamle forslaget fra Statkraft Plan 2000 for Bjellåga. I tillegg er det omsøkt noen mindre endringer av traseen for å komme høringsuttalelser i møte. I forhold til forrige runde er traseforslaget denne gang lagt litt lenger opp i lia på vestsiden av Ranelva og krysser Ranelva og E6 ca. 2,2 km lengre sør enn forrige forslag som kommunen har gitt uttalelse til.

Når det gjelder 22 kV tilknytning til Hjartås kraftverk foreslås det lagt en 22 kV jordkabel mellom Hjartås kraftstasjon og den nye transformatorstasjonen ved Kvannbekken. Situasjonene er belyst på kartutsnitt under.

VÅR VURDERING

Rana kommune ser at det vil være nødvendig med ny nettilknytning dersom det skulle bli gitt konsesjon til Hjartås kraftverk. Vi er imidlertid opptatt av at infrastruktur og naturinngrep samles. Det er viktig å unngå nye inngrep i uberørt natur, både for miljø- og landskapsverdier. I dag er det lite inngrep i området for deler av strekningen hvor det søkes om konsesjon for ny 132 kV ledning. En samlokalisering av tekniske inngrep er vårt hovedbudskap.

I forrige høringsrunde og behandling av konsesjonssøknaden hadde administrasjonen følgende kommentarer:

Bygging av en 132 kV kraftledning i Dunderlandsdalen har vært på sakskartet tidligere. Når behandlingsrundene for konsesjonssaken for Bjellågutbyggingen gikk for fullt (1999 – 2000) søkte også Helgeland kraftlag AL og Statkraft SF om konsesjon for bygging av en 132 kV kraftledning på Strekninga Ørtfjell-Bjellånes. Søkerne den gang hadde skissert 3 alternative trasévalg hvorav et av alternativene ikke er så ulik det alternativet som Miljøkraft Nordland AS nå fremmer på nytt.

Den gang var Rana kommune helt klar på at foreslåtte løsning nederst i lia på vestsiden av Ranelva i Dunderlandsdalen **ikke kan aksepteres**. Kraftlaget/Statkraft hadde selv utredet et alternativ på østsiden av elva som Rana kommune med visse justeringer kunne akseptere såfremt konsesjon for 132 kV ledninga ble innvilget. Rana kommune gjorde den gang et grundig arbeid i denne saksforberedelsen, med bakgrunn i god lokalkunnskap /kompetanse på området, - og kunne anbefale trasévalget på østsiden som ville bli minst til ulempe for berørte interesser. Et trasévalg som i størst mulig grad følger i nærføring med jernbanen gjennom dalen samt eksisterende 22 kV linje helt nord i området. Formannskapet sluttet seg til administrasjonens forslag den gang og vedtok dette i sak 195/2000 den 07.11.2000: *«Dersom konsesjon for 132 kV ledningen innvilges, krever Rana kommune at kommunens forslag legges til grunn for valg av trasé.*

I foreliggende søknad foreligger ingen nærmere vurdering av kommunens tidligere innspill i saken. Det er kun konkludert med at terrenget på østsiden av elva er for bratt og ikke egnet for bygging av en 132 kV linje. Det er også vist til at omsøkte løsning er lagt på vestsiden og lengre ned i dalen og er derfor mindre rasutsatt.

Foreliggende tilleggssøknad er et bedre alternativ enn det som var omsøkt tidligere. Spesielt det forhold at den nå foreslås lagt en 22 kV jordkabel (i stedet for luftlinje) mellom Hjartås kraftstasjon og den nye transformatorstasjonen ved Kvannbekken. Dette imøtekommer blant annet kommunestyrets vedtak i sak 32/2014 hvor dette var tatt inn som et innspill fra kommunen forutsatt at konsesjon ble gitt.

Ny trase for 132 kV-ledningen (luftlinje) krysser over til østsiden av Ranelva 2,2 km lengre sør i dalen og følger dermed i større grad trasen for E6 og jernbanen. Traseen er nå sørover imidlertid flyttet lengre opp i lia i forhold til det forrige forslaget. Vi savner dessuten fremdeles en nærmere utredning av det som hele tiden har vært kommunen sitt innspill, - å la linja krysse over til østsiden av Ranelva nordøst for Lian naturreservat og følge vei og jernbane nordover og inn på traseen der den nå foreslås lagt over elva. Dette for å samle de tekniske inngrepene på denne

siden av dalen. Dette alternativ er heller ikke i denne foreliggende søknaden tatt nærmere stilling til.

Vår konklusjon, nettilknytningen

Vårt synspunkt er at linjetraseen i den reviderte søknaden kan være noe mindre konfliktfylt sammenlignet med de opprinnelige planene. Vi mener imidlertid at linjetraseen ikke er så vesentlig endret i forhold til opprinnelige forslag at det er grunnlag for å endre Rana kommune sin opprinnelige konklusjon i saken.

Hovedkonklusjon

Vi kan ikke se at suppleringer i kunnskapsgrunnlaget, hva Ranelva angår, - tilfører den opprinnelige søknaden nye opplysninger som er av en slik karakter at kommunen endrer sitt syn i saken. Rana kommune mener at redusert vannføring, landskapspåvirkning og andre miljøeffekter i Ranelva som følge av gjennomføring av Hjartås kraftverk vil redusere den tiltenkte miljøgevinsten som er lagt til grunn i for å prioritere Ranelva i nasjonal sammenheng med tanke på vannslipp og magasinrestriksjoner i revisjon av vannkraftkonsesjonen. Dette mener vi undergraver de nasjonale føringene i forhold til vassdraget, som også innebærer å opprettholde verdien av Ranelva som nasjonalt laksevassdrag.

Heller ikke nytt trasevalg for 132 kV luftlinje gir grunn for å anbefale en endring av kommunestyrets vedtak av 20.05.2014 i K.sak 32/14.

Trykte bilag:

- Oversendelsesbrev av 13.01.2015 fra NVE

Utrykte bilag:

- Rapporten «Mesohabitat og økodynamiske forhold ved Raufjellforsen i Ranelva» dat. 6.12.2014

<http://webfileservice.nve.no/API/PublishedFiles/Download/200901042/1326741>

- Tilleggssøknad nettilknytning dat.05.12.2014

<http://webfileservice.nve.no/API/PublishedFiles/Download/201307490/1308716>

Mo i Rana, teknisk avdeling den 12. februar 2015.

Sverre Å. Selfors
Teknisk sjef

Hilde Sofie Hansen
Miljøvernssjef

Dag-Arnfinn Nilsen
Saksbehandler